te adoro tanq̄ deū meū ⁊ ponēs eū
in p̄sepio ip̄ſūq̄ȝ genuit adorauit
ꝓcidēs sup terrā ⁊ reiterās verba
accipiēs eū de p̄sepio ponēs eū in
sinū deosculabat̄ eū dicēs Tu dul
cis me⁹ fili⁹. tu p̄nceps me⁹ ⁊ ſi
cut mrēs solent facē ⁊ dicere dile
ctis filijs suis. hodie etiā cōuenit
diues ⁊ paup ſiſ. vn̄ apl's. ij. Co
rinth. viij Qui cū diues ſcūs eēt
ꝓ nob' egen⁹ ſcūs ē vt p ei⁹ inopi
am diuitas eēm⁹. q2 in manu ei⁹
ſūt oēs thesauri. et h' p̄tȝ q2 dat
eos cui vult q̄ntū vult ⁊ qn̄ vult.
Pauptas ei⁹ hodie apparuit qn̄
eū pepit. q2 cussinū hr̄e nō potuit
qd̄ capiti suo supponē potuit. nec
etiā hūit de q̄ hospiciū ꝯucirȝ. Ip
sū puerꝝ etiā in vilib⁹ pānis inuol
uit. ⁊ hoc fecit vt pauptas a nob'
plus diligeret̄ ⁊ sua paupertate
nos diuites facerȝ ⁊ vt ꝯsolatorē
pauperꝝ se esse mōstrarȝ.

De scō stephano. ſ. viij.

Intēdens in celū vidit vidit glaꝫ
dei Actu. vij. Post ascēsionē dm̄
apostol' predicātib⁹ fide augeba
tur nūs xp̄ianorꝝ. multi eīm vēdi
tis oibus que habebāt ponebāt
p̄ciuȝ ante pedes aplorꝝ ⁊ de cōi ō
nes viuebant ⁊ viduis ꝯuersis p̄
erant cibarijs ⁊ ministrabāt eis
in mēsa. Fcm̄ est murm̄ inter eos
q2 quedā earū ꝯuerse ex gentibꝫ
⁊ quedā ex iudeis ⁊ non poterant

bn̄ cōcordare. qd̄ audientes apl'i
ꝯuocata multitudie dixerūt. Nō
est equū nos relinq̄re verbū di ⁊
mīstrare mēs. Cōsiderate ergo vi
ros frēs ex vob' boni testionij sep
tē plenos spūscō q̄s ꝯstitua⁹ sup
hoc op⁹. nos v̄o p̄dicacōi vacabi
m⁹. placuit hoc ōmb⁹ ⁊ cōstitue
rūt septē dyaconos q̄rꝫ btūs ste
phan⁹ sanctior ⁊ maior extitit. ste
phan⁹ aūt plen⁹ grā ⁊ fortitudi
ne faciebat sig̃ ⁊ ꝓdigia multa i
populo. Rō audiētes iudei surre
xerunt ꝯtra eum ⁊ disputabāt cū
eo ⁊ non poterāt resistere spiritui
oris eius qui loquebat̄ p os ei⁹.
Cūq̄ȝ disputacōe vincere eum nō
poterāt. duxerunt eū an̄ cōsilium
adducētes cōtra euȝ falsos testes
qui accusauerūt eū in quatuor. ſ.
q̄ locutus fuissȝ blasphemiā con
tra deum. cōtra moysen. ꝯtra legē
⁊ cōtra templū. De ōnib⁹ hijs ex
cusauit se ⁊ de p̄mo dixit q̄ non
essȝ locutus blasphemiā. nec con̄
deū. q2 dn̄s eorꝫ eēt rex glīe. i. glo
sus dn̄s ⁊ digne glificād⁹us. De
scd̄o dixit q̄ nō eēt locutus cōtra
moysē. nam moyses fuit vir dili
gens deum ⁊ familiaris erat d̄o ⁊
cū ipso loqn̄s ⁊ vir potens in mi
raculis faciendis in deserto. De
tercio dixit q̄ non eēt locutus ꝯt̄
legem q2 deus psonaliter dedit il
lam. De quarto dixit q̄ nō vitu
passet templū. q2 hoc deus psōa
liter fieri p̄cepat. Cūq̄ȝ h' loq̄ret̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG